



MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 868

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 august 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 289 din 28 mai 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) și ale art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	2–5
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
36. — Ordonanță pentru completarea unor acte normative referitoare la autorizarea și intabularea construcțiilor aferente infrastructurii de transport de interes național și celei de metrou gestionate de Societatea de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A.	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.232. — Ordin al ministrului finanțelor privind abrogarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 1.952/2018 pentru reglementarea procedurii de monitorizare a implementării prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice	7
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
2.430. — Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind modificarea și completarea Regulamentului pentru aprobarea cheltuielilor necesare desfășurării activităților Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe prevăzute la art. 24 alin. (9) și (10) din Legea concurenței nr. 21/1996, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 1.476/2023	7–8
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 289**

din 28 mai 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) și ale art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Iuliana-Laura Scântei	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) și ale art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Adrian Florentin Soare în Dosarul nr. 127/36/2024 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.069D/2024.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin domnul avocat Alexandru-Vladimir Olănescu. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, domnul Raul Petcu, având calitatea de coinculpat în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, a formulat o cerere de intervenție voluntară accesorie în interes propriu și în interesul autorului excepției.

4. Președintele Curții pune în dezbatere admisibilitatea cererii de intervenție voluntară accesorie.

5. Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea cererii astfel formulate, conform art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Arată, în acest sens, că domnul Raul Petcu are calitatea de coinculpat în cauză, având așadar interes procesual în soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate. Subliniază că, așa fiind, cererea formulată îndeplinește toate condițiile de admisibilitate.

6. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de intervenție voluntară accesorie formulate în cauză, arătând că aceasta nu este compatibilă cu procedura Curții Constituționale. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 696 din 31 octombrie 2019.

7. Curtea respinge cererea de intervenție voluntară accesorie formulată de domnul Raul Petcu, arătând că, potrivit dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, promovarea unei astfel de cereri nu este compatibilă cu natura procedurii în fața Curții Constituționale.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care depune la dosarul cauzei un document conținând declarația dată sub jurământ în vederea extrădării autorului excepției, în fața Tribunalului Districtual al Districtului Statului Georgia, de către un agent special al Departamentului Statelor Unite, document

despre care afirmă că are relevanță în soluționarea cauzei, întrucât, deși se solicită extrădarea domnului Adrian Florentin Soare, toate probele administrate și la care se face referire în acest document îl vizează pe coinculpatul Raul Petcu; în aceste condiții, dispozițiile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, criticate în prezenta cauză, nu au permis instanței de judecată investite cu soluționarea cererii de extrădare să analizeze înscrisul anterior referit, care se află la dosarul cauzei. Reprezentantul autorului excepției arată că aceasta constituie și unul dintre motivele care au determinat ridicarea prezentei excepții.

9. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, arată că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție, deoarece nesocotesc principiul prezumției de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare ale persoanei solicitate. Arată, în acest sens, că, deși la dosarul cauzei autoritățile statului solicitant depun probe pe care le consideră necesare și descriu faptele reținute în sarcina persoanelor solicitate, persoana solicitată nu poate formula nicio apărare cu privire la acuzație, respectiv la faptele ce îi sunt imputate. Susține că în dosarul cauzei în care a fost invocată prezenta excepție probele administrate au în vedere o altă persoană, distinctă de cea a autorului excepției, iar instanța de judecată investită cu soluționarea cererii de extrădare nu a putut face nicio analiză a temeiniciei cererii, întrucât dispozițiile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 prevăd că opoziția nu poate fi întemeiată decât pe faptul că persoana arestată nu este persoana urmărită sau că nu sunt îndeplinite condițiile pentru extrădare. Arată că, așa fiind, sunt verificate condițiile formale ale extrădării, fiind verificat codul numeric personal al persoanei și dacă sunt îndeplinite condițiile în care extrădarea este obligatorie.

10. Se mai susține că, în strânsă corelație cu aceste prevederi este și sintagma „nici asupra oportunității extrădării” din conținutul art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, deși această lege prevede în cuprinsul său motive opționale de extrădare, conferind așadar instanței judecătorești posibilitatea de a realiza un raționament pe bază de oportunitate, prin care instanța poate să respingă cererea de extrădare atunci când situația personală a persoanei solicitate generată de vârsta sa, de starea sa de sănătate sau de alte elemente ar crea o situație defavorabilă pentru persoana solicitată.

11. Se susține că, în aceste condiții, dispozițiile legale criticate încalcă principiul egalității armelor, dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

12. Se mai arată că unul dintre principiile care guvernează Legea nr. 302/2004 este principiul reciprocității; or, de la data semnării Acordului privind extrădarea dintre România și Statele Unite ale Americii, Statele Unite ale Americii au predat României mult mai puține persoane față de numărul mare al persoanelor pe care România le extrădează celor dintâi.

13. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, arătând că soluțiile legislative criticate reprezintă voința legiuitorului, fiind reglementate de acesta în limitele marjei de apreciere prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și în acord cu dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Susține că din simpla lecturare a prevederilor legale criticate se poate constata că acestea sunt clare, precise și previzibile, destinatarul legii putând recurge la îndrumări specifice de natură juridică pentru a înțelege circumstanțele cauzei deduse judecării. Caracterul extrădării, susține reprezentantul Ministerului Public, nu conferă instanței de judecată competența de a analiza temeinicia acuzației penale formulate împotriva persoanei extrădabile.

14. De asemenea, precizează că, în concluziile scrise, autorul a extins excepția de neconstituționalitate la cel puțin încă două dispoziții constituționale în raport cu forma în care a fost invocată excepția în fața instanței investite cu soluționarea cauzei de extrădare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

15. Prin Sentința penală nr. 44/P din 28 martie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 127/36/2024, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) și ale art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**, excepție ridicată de Adrian Florentin Soare într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de arestare provizorie în vederea extrădării și extrădarea către Statele Unite ale Americii a autorului excepției.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că dispozițiile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 suprimă orice posibilitate a persoanei solicitate de a formula apărări privind fondul acuzațiilor ce îi sunt aduse, aceasta putând face, în apărare, doar precizări cu privire la identitatea sa și la neîndeplinirea condițiilor pentru extrădare, apreciate în mod abstract. Se arată că persoanei solicitate îi este oferită posibilitatea de a propune administrarea de probe (inclusiv a probei cu martori), însă doar în contextul în care aceasta nu poate face referiri la descrierea și temeinicia acuzațiilor ce îi sunt aduse sau la mijloacele de probă care au fost administrate în susținerea acestora. Or, în condițiile anterior arătate, procedura de opoziție la extrădare este pur formală, încalcând dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil al persoanei în cauză.

17. Referitor la prevederile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, se arată că acestea, prin sintagma „nici asupra oportunității extrădării”, obligă instanța de judecată investită să soluționeze cererea de extrădare să admită, *per se*, orice solicitare de extrădare, fără a putea face o minimă verificare asupra aspectelor ce țin de necesitatea și utilitatea extrădării persoanei. Or, dispozițiile art. 22 din Legea nr. 302/2004, ce reglementează motivele opționale de refuz al extrădării, permit instanței să refuze extrădarea atunci când fapta care motivează cererea constituie obiectul unui proces penal în curs sau atunci când această faptă poate constitui obiectul unui proces penal în România, ori dacă predarea acesteia este susceptibilă să aibă consecințe de o gravitate deosebită pentru ea, în special din cauza vârstei sau a stării sale de sănătate. Or, se susține că, prin raportare la această analiză de oportunitate a extrădării, dispozițiile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 sunt lipsite de previzibilitate, aspect ce contravine art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, precum și art. 20, art. 21 alin. (3) și art. 26 alin. (1)

din Constituție raportate la art. 6 și 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Se susține, totodată, că textele criticate sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, fiind invocate dispozițiile art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, și că neîndeplinirea de către acestea a exigențelor de calitate a legii contravine dreptului la un proces echitabil al persoanei în privința căreia a fost solicitată extrădarea, astfel cum acest drept fundamental este prevăzut la art. 21 din Constituție și la art. 6 din Convenție.

19. Se invocă, de asemenea, Hotărârea din 8 martie 1994, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, precum și doctrina referitoare la standardele de calitate a legii, respectiv J. Dabin — „Théorie Générale du Droit”, Dalloz, Paris, 1969, pag. 268.

20. **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța susține, în acest sens, că, prin reglementarea, în cuprinsul Legii nr. 302/2004, a condițiilor în care se poate dispune extrădarea, inclusiv cea a cetățenilor români (în măsura în care în acest sens există o convenție internațională la care România este parte), legiuitorul a acționat în limitele marjei sale de apreciere prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și în acord cu dispozițiile constituționale privind principiul legalității, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

21. În ceea ce privește respectarea, prin textele criticate, a exigențelor de calitate a legii, se susține că acestea nu se opun ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă, fiind invocată Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35.

22. De asemenea, se menționează că, în sistemul juridic românesc, extrădarea are un caracter jurisdicțional care nu conferă instanței de judecată investite cu soluționarea cererii de extrădare competența de a analiza temeinicia acuzației aduse persoanei extrădabile în statul solicitant, întrucât această competență ar depăși limitele procedurii cooperării judiciare internaționale în materie penală. De altfel, se susține că reglementarea posibilității instanței investite cu soluționarea cererii de extrădare de a analiza oportunitatea extrădării dincolo de motivele de refuz prevăzute expres și limitativ prin Legea nr. 302/2004 ar transforma această procedură într-una arbitrară și imprevizibilă. Este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 1.014 din 29 noiembrie 2012.

23. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 49 alin. (3) și ale art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 mai 2019, care au următorul cuprins:

— Art. 49 alin. (3): „*Opoziția nu poate fi întemeiată decât pe faptul că persoana arestată nu este persoana urmărită sau că nu sunt îndeplinite condițiile pentru extrădare.*”;

— Art. 52 alin. (2): „*Curtea de apel nu este competentă să se pronunțe asupra temeiniciei urmăririi sau condamnării pentru care autoritatea străină cere extrădarea, nici asupra oportunității extrădării.*”

27. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, ale art. 20 — *Tratatelor internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, ale art. 26 alin. (1) referitoare la dreptul la viață intimă, familială și privată, ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, ale art. 126 alin. (1) și (2) referitoare la instanțele judecătorești, ale art. 131 alin. (1) cu privire la rolul Ministerului Public și ale art. 132 — *Statutul procurorilor*, precum și prevederilor art. 6 și 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la respectarea vieții private și de familie.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că extrădarea reprezintă o formă de cooperare judiciară internațională în materie penală și, totodată, un act juridic bilateral prin care un stat, pe al cărui teritoriu se află o persoană care a săvârșit o infracțiune sau care a fost condamnată pe teritoriul altui stat, predă persoana în cauză, la cererea celui din urmă stat, în vederea urmăririi penale, a judecării acesteia sau a punerii în executare a pedepsei ori a altei măsuri dispuse în privința sa. Rolul extrădării este acela de a evita sustragerea făptuitorilor de la urmărire penală, de la judecată sau de la executarea unor pedepse sau a altor măsuri de natură penală, prin obligarea lor de a se întoarce pe teritoriul statelor unde au comis faptele prevăzute de legea penală sau în care li se solicită executarea pedepselor sau a măsurilor dispuse. Așadar, prin finalitatea ei, extrădarea reprezintă un act de asistență juridică pe care statele și-o acordă reciproc, în vederea combaterii criminalității.

29. În funcție de rolul statelor implicate în această procedură, extrădarea poate fi activă sau pasivă, extrădarea activă constituind procedura prin care un stat solicită extrădarea unei persoane, iar extrădarea pasivă, procedura prin care se acordă extrădarea. În același sens sunt definite noțiunile de „extrădare activă” și „extrădare pasivă” la art. 2 lit. h) și i) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală. Potrivit art. 18 din același act normativ, pot fi extrădate din România, în condițiile Legii nr. 302/2004, la cererea unui stat străin, persoanele aflate pe teritoriul său care sunt urmărite penal sau sunt trimise în judecată pentru săvârșirea unor infracțiuni ori sunt căutate în vederea executării unor măsuri de siguranță, a unor pedepse sau a unor alte hotărâri ale instanțelor penale în statul solicitant.

30. De asemenea, dispozițiile art. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 302/2004 definesc termenii de „stat solicitant” și „stat solicitat” ca reprezentând statul care formulează o cerere în domeniile reglementate de legea anterior menționată și, respectiv, statul căruia îi este adresată o cerere în aceleași domenii.

31. Astfel, cererile de extrădare dau naștere unor raporturi juridice de drept internațional ale căror subiecte sunt statele solicitante și statele solicitate. În ceea ce privește conținutul acestor raporturi juridice, acesta este format din totalitatea drepturilor și a obligațiilor statelor participante la procedura de extrădare, drepturi și obligații care nu pot fi altfel decât în acord cu natura și scopul instituției de drept procesual penal analizate.

32. Or, având în vedere că natura extrădării este aceea de mijloc de cooperare judiciară internațională în materie penală între state, iar scopul său este cel de asigurare a predării persoanelor care comit fapte prevăzute de legea penală cu elemente de extraneitate statelor solicitante, pentru efectuarea urmăririi penale, a judecării sau pentru executarea pedepselor sau a altor măsuri de natură penală, în vederea prevenirii sustragerii făptuitorilor de la procedurile specifice realizării justiției penale, drepturile și obligațiile ce constituie conținutul raportului juridic ce ia naștere între statul solicitat și statul solicitant vizează realizarea operațiunilor specifice extrădării, și nu analiza sau soluționarea de către autoritățile statelor implicate a cauzelor penale în care persoanele extrădabile au calitatea de făptuitori.

33. De altfel, nici competența autorităților naționale, respectiv a instanțelor naționale investite să soluționeze cererile de extrădare, nu a fost reglementată în vederea analizei de către acestea a fondului cauzelor penale în care este solicitată extrădarea.

34. În acest context, dispozițiile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 prevăd că opoziția la extrădare nu poate fi întemeiată decât pe faptul că persoana arestată nu este persoana urmărită sau că nu sunt îndeplinite condițiile pentru extrădare. Cum Legea nr. 302/2004 constituie o lege specială în raport cu Codul de procedură penală, ea va fi completată cu dispozițiile acestuia din urmă, așa încât cele două aspecte ale cauzei prevăzute în cuprinsul art. 49 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, respectiv faptul că persoana arestată nu este persoana urmărită și cel potrivit căruia nu sunt îndeplinite condițiile pentru extrădare, pot fi probate cu oricare dintre mijloacele de probă reglementate în Codul de procedură penală.

35. Într-adevăr, astfel cum arată autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, mijloacele de probă administrate nu pot viza aspecte referitoare la fondul cauzei penale în care se solicită extrădarea, mai exact, nu pot avea în vedere elemente ale raportului juridic penal de conflict dedus judecării. Această soluție legislativă este însă una corectă având în vedere cele mai sus menționate, respectiv natura și scopul instituției extrădării. De altfel, este firesc ca, în ipoteza în care România este stat solicitat, aspectele referitoare la acțiunea penală ce face obiectul cauzei în care este invocată extrădarea să fie soluționate exclusiv de către instanțele naționale competente ale statului solicitant, și nu de către instanțele naționale (curțile de apel) investite prin dispozițiile Legii nr. 302/2004 pentru a soluționa cererea de extrădare.

36. De asemenea, potrivit art. 46—51 din Legea nr. 302/2004, procedura reglementată în vederea soluționării cererii de extrădare se desfășoară cu citarea persoanei extrădabile, așadar în condiții de contradictorialitate și oralitate.

37. Mai mult, potrivit art. 52 alin. (8) din Legea nr. 302/2004, hotărârea asupra extrădării poate fi atacată cu contestație de procurorul general competent și de persoana extrădabilă, în termen de 5 zile de la pronunțare, la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

38. Având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că atât cu prilejul judecării în primă instanță a cererii de extrădare, cât și în cadrul procedurii de soluționare a contestației formulate

conform art. 52 alin. (8) din Legea nr. 302/2004 este posibilă administrarea oricăror mijloace de probă specifice procesului penal, Curtea constată că această procedură asigură toate garanțiile necesare exercitării dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil, astfel cum acestea sunt prevăzute la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, procedura analizată nefiind, așadar, una formală, astfel cum susține autorul excepției de neconstituționalitate.

39. În mod similar, în ceea ce privește dispozițiile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, Curtea reține că soluția legislativă din cuprinsul acestora, care prevede imposibilitatea curții de apel investite cu soluționarea cererii de extrădare de a se pronunța asupra oportunității extrădării, este o soluție ce decurge în mod logic din trăsăturile specifice procedurii extrădării, care implică obligația statului solicitat de a verifica îndeplinirea condițiilor legale în vederea extrădării, și nu nevoia statului solicitant de a-i fi predată persoana extrădabilă în vederea desfășurării urmăririi penale, a judecării sau a executării unei pedepse sau a altei măsuri de natură penală. Așa fiind, aprecierea oportunității extrădării este de competența autorităților publice ale statului solicitant implicate în procedura extrădării și are ca temei necesitatea acestui stat de realizare a justiției penale, nefiind de competența autorităților publice ale statului solicitat, care pot decide predarea persoanei solicitate în cazul îndeplinirii tuturor condițiilor legale, ținând cont, totodată, de dispozițiile ce prevăd motivele obligatorii de refuz al extrădării și motivele opționale de refuz al extrădării.

40. Soluția legislativă analizată nu este însă în contradicție cu dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, ce reglementează motivele opționale de refuz al extrădării — care prevede că extrădarea unei persoane poate fi refuzată sau amânată, dacă predarea acesteia este susceptibilă să aibă consecințele de o gravitate deosebită pentru ea, în special din cauza vârstei sau a stării sale de sănătate —, întrucât consecințele anterior menționate nu vizează caracterul oportun al extrădării, ci imposibilitatea realizării acesteia prin raportare la nevoia de protecție a vieții și a integrității fizice și psihice a persoanei extrădabile, precum și a vieții sale intime, familiale și private. Această dispoziție legală constituie o aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 26 din Constituție și, totodată, a

principiului legii procesuale penale prevăzut la art. 11 din Codul de procedură penală referitor la respectarea demnității umane și a vieții private, articol care prevede, la alin. (1), că orice persoană care se află în curs de urmărire penală sau de judecată trebuie tratată cu respectarea demnității umane, iar, la alin. (2), că respectarea vieții private este garantată, restrângerea exercitării acestui drept nefiind admisă decât în condițiile legii și dacă aceasta este necesară într-o societate democratică.

41. Mai mult, aprecierea care poate fi făcută de către instanța competentă asupra consecințelor extrădării de o gravitate deosebită pentru persoana extrădabilă, consecințe care pot fi determinate în special din cauza vârstei sau a stării sale de sănătate, nu este una subiectivă sau arbitrară, ci va fi realizată în fiecare cauză în parte pe baza probelor administrate în vederea demonstrării potențialității unor astfel de consecințe.

42. Așa fiind, dispozițiile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 coroborate cu cele ale art. 22 alin. (2) din aceeași lege nu încalcă, ci, dimpotrivă, garantează dreptul la viață intimă, familială și privată a persoanei extrădabile, fiind așadar în acord cu dispozițiile art. 26 alin. (1) din Constituție și cu cele ale art. 8 din Convenție.

43. Având în vedere considerentele mai sus arătate, Curtea reține că dispozițiile art. 49 alin. (3) și ale art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 reglementează într-o manieră clară, precisă și previzibilă condițiile opoziției la extrădare a persoanei extrădabile și soluționarea cauzei ce are ca obiect cererea de extrădare, acestea fiind în acord cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) raportate la dispozițiile art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

44. Pentru aceleași motive, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 124 și ale art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție referitoare la înfăptuirea justiției și la instanțele judecătorești.

45. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 49 alin. (3) și ale art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, a prevederilor art. 131 alin. (1) și ale art. 132 din Constituție, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în prezenta cauză, întrucât reglementează rolul Ministerului Public și statutul procurorilor.

46. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Florentin Soare în Dosarul nr. 127/36/2024 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 49 alin. (3) și ale art. 52 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru completarea unor acte normative referitoare la autorizarea și intabularea construcțiilor aferente infrastructurii de transport de interes național și celei de metrou gestionate de Societatea de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. VI poz. 2 din Legea nr. 187/2024 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — După articolul 37 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. — Pentru proiectele de infrastructură de transport de interes național și de metrou gestionate de Societatea de Transport cu Metroul București «Metrorex» — S.A., dreptul de proprietate asupra construcțiilor se înscrie în cartea funciară în baza autorizației de construire emise de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, a procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, precum și a celorlalte dispoziții legale în materie și a unei documentații cadastrale, fără obligativitatea eliberării de către autoritatea competentă emitentă a autorizației de construire a unui certificat de atestare a construcției.”

Art. II. — Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 37, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4)¹, cu următorul cuprins:

„(4)¹ Pentru proiectele de infrastructură de transport de interes național și cele de metrou gestionate de Societatea de

Transport cu Metroul București «Metrorex» — S.A. autorizate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, regularizarea cotelor legale datorate Inspectoratului de Stat în Construcții — ISC se realizează pe baza valorii finale a lucrărilor executate, comunicată de beneficiarul investiției prin emiterea unei declarații pe propria răspundere privind valoarea finală fără TVA a lucrărilor executate, transmisă odată cu depunerea comunicării privind încheierea execuției lucrărilor. Aceste documente vor sta la baza emiterii de către Inspectoratul de Stat în Construcții — ISC a adeverinței prin care se confirmă plățile efectuate de investitor.”

2. La articolul 37, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Pentru proiectele de infrastructură de transport de interes național și de metrou gestionate de Societatea de Transport cu Metroul București «Metrorex» — S.A., dreptul de proprietate asupra construcțiilor se înscrie în cartea funciară în baza autorizației de construire emise de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, a procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, precum și a celorlalte dispoziții legale în materie și a unei documentații cadastrale, fără obligativitatea eliberării de către autoritatea competentă emitentă a autorizației de construire a unui certificat de atestare a construcției.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Adrian-Ioan Veștea

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 28 august 2024.

Nr. 36.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind abrogarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 1.952/2018 pentru reglementarea procedurii de monitorizare a implementării prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice

Având în vedere dispozițiile:

— Hotărârii Guvernului nr. 617/2023 privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice, cu modificările ulterioare;

— Legii nr. 187/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.952/2018 pentru reglementarea procedurii de monitorizare a implementării prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011

privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 15 mai 2018.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Alin Marius Andrieș,
secretar de stat

București, 27 august 2024.
Nr. 4.232.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind modificarea și completarea Regulamentului pentru aprobarea cheltuielilor necesare desfășurării activităților Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe prevăzute la art. 24 alin. (9) și (10) din Legea concurenței nr. 21/1996, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 1.476/2023

În temeiul art. 19 alin. (4) lit. e) și al art. 26 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării de plenum Consiliului Concurenței se pune în aplicare Regulamentul privind modificarea și completarea Regulamentului pentru aprobarea cheltuielilor necesare desfășurării activităților Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe prevăzute la art. 24 alin. (9) și (10) din Legea concurenței nr. 21/1996, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 1.476/2023, publicat în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 1036 din 15 noiembrie 2023, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirțoiu

București, 27 august 2024.
Nr. 2.430.

REGULAMENT

privind modificarea și completarea Regulamentului pentru aprobarea cheltuielilor necesare desfășurării activităților Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe prevăzute la art. 24 alin. (9) și (10) din Legea concurenței nr. 21/1996, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 1.476/2023

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul pentru aprobarea cheltuielilor necesare desfășurării activităților Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe prevăzute la art. 24 alin. (9) și (10) din Legea concurenței nr. 21/1996, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 1.476/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 15 noiembrie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul regulamentului se modifică și va avea următorul cuprins:

„REGULAMENT

pentru aprobarea cheltuielilor necesare desfășurării activităților Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe prevăzute la art. 24 alin. (9) din Legea concurenței nr. 21/1996”

2. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prezentul regulament stabilește: modalitatea de acordare a indemnizației de ședință membrilor, supleanților, coordonatorului Secretariatului CEISD și experților din cadrul Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe, denumită în continuare *CEISD*, pentru activitatea depusă în cadrul acesteia, condițiile pentru organizarea programelor de pregătire profesională, participarea la activități de cooperare cu alte organisme sau instituții publice internaționale și organizarea de evenimente specifice, condițiile pentru realizarea de analize, studii, consultanță și expertiză necesare desfășurării activității CEISD, precum și cheltuielile de capital.”

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, art. 11, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 11
Ședințele CEISD

(1) Ședințele CEISD pot fi:

- a) plenare, cu participarea membrilor sau supleanților CEISD, precum și a coordonatorului Secretariatului CEISD;
- b) pregătitoare, cu participarea experților CEISD și a coordonatorului Secretariatului CEISD.

(2) În situații excepționale pot avea loc ședințe cu participarea membrilor sau supleanților CEISD, a coordonatorului Secretariatului CEISD și a experților CEISD, după caz.”

4. La articolul 2, alineatele (1), (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Indemnizația de ședință a membrilor și supleanților CEISD, precum și a coordonatorului Secretariatului CEISD se acordă pentru participarea la ședințele acesteia și pentru semnarea minutei rezultate în urma dezbaterilor, potrivit prevederilor art. 7 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, denumită în continuare *OUG nr. 46/2022*, precum și ale art. 9 din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2022, denumit în continuare *Regulament*.

(2) Plata indemnizației de ședință pentru membrii și supleanții CEISD, precum și a coordonatorului Secretariatului CEISD se realizează lunar, pe baza ordinelor individuale de acordare a indemnizațiilor aprobate de către președintele Consiliului Concurenței, emise în primele două zile lucrătoare ale fiecărei luni de structura de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței.

.....
(5) Participarea la ședințele CEISD are în vedere prezența membrilor sau supleanților CEISD, precum și a coordonatorului Secretariatului CEISD în sala unde au loc dezbaterile sau prin videoconferință, în condiții care să asigure confidențialitatea informațiilor pe toată durata desfășurării ședinței. Minutele vor fi semnate integral fie olograf, fie electronic.”

5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:
„ARTICOLUL 4

Cuantumul indemnizațiilor

(1) Pentru fiecare membru și supleant al CEISD, precum și pentru coordonatorul Secretariatului CEISD, indemnizația de ședință prevăzută la art. 2 alin. (1) se stabilește în cuantum de 30% din indemnizația lunară corespunzătoare funcției de ministru, prevăzută la lit. B pct. 3 din anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum prevede art. 24 alin. (9) și (9¹) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru fiecare ședință la care participă.

(2) Pentru fiecare expert al CEISD, indemnizația de ședință prevăzută la art. 3 alin. (1) se stabilește în cuantum de 15% din indemnizația lunară corespunzătoare funcției de ministru, prevăzută la lit. B pct. 3 din anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum prevede art. 24 alin. (9) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru fiecare ședință la care participă.

(3) Plata se va efectua lunar pentru maximum două ședințe conform prevederilor alin. (1) și (2), în limitele fondurilor alocate cu această destinație. În cazul în care în cursul unei luni au loc și ședințe excepționale, plata se va efectua pentru maximum 3 ședințe conform prevederilor alin. (1) și (2), în limitele fondurilor alocate cu această destinație.”

6. După articolul 8 se introduce un nou articol, art. 81, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 81

Cheltuielile de capital

(1) În vederea finanțării cheltuielilor de capital necesare activității CEISD, Secretariatul CEISD va elabora o notă de oportunitate pe care o va supune aprobării președintelui CEISD.

(2) Nota de oportunitate semnată de președintele CEISD va fi transmisă Secretariatului CEISD în vederea întocmirii referatelor de necesitate în conformitate cu procedurile operaționale specifice de la nivelul Consiliului Concurenței, în limitele fondurilor alocate Consiliului Concurenței cu această destinație.”

Art. II. — Prezentul regulament este pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 17/2000

privind asistența socială a persoanelor vârstnice*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Persoanele vârstnice au dreptul la asistență socială, potrivit dispozițiilor prezentei legi, în raport cu situația sociomedicală și cu resursele economice de care dispun.

(2) Măsurile de asistență socială prevăzute de prezenta lege sunt complementare celor reglementate prin sistemul asigurărilor sociale.

(3) Persoanele vârstnice care beneficiază de asistență socială au dreptul și la alte forme de protecție socială, în condițiile legii.

(4) Sunt considerate *persoane vârstnice*, în sensul prezentei legi, persoanele care au împlinit vârsta de pensionare stabilită de lege.

(5) Prin *reprezentant legal*, în sensul prezentei legi, se înțelege, după caz: persoana desemnată, potrivit prevederilor art. 178 și 2.009 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru a reprezenta interesele unei persoane vârstnice, soțul/soția, copiii, părinții sau celelalte rude până la gradul al IV-lea ale persoanei vârstnice sau, în lipsa acestora, orice persoană cu vârsta de minimum 18 ani împliniți pe care persoana vârstnică beneficiară o desemnează în acest scop prin declarație încheiată în formă autentică, care se înregistrează în Registrul național notarial de evidență a procurilor și revocărilor acestora și care va cuprinde drepturile prevăzute de lege ce pot fi exercitate de reprezentant.

(6) Prin *susținător legal*, în sensul prezentei legi, se înțelege persoana care are obligația legală de întreținere așa cum este prevăzută la art. 516 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Asistența socială pentru persoanele vârstnice se realizează prin servicii și beneficii sociale.

Art. 3. — Beneficiază de prevederile prezentei legi persoana vârstnică, definită la art. 1 alin. (4), care se găsește în una dintre următoarele situații:

a) nu are familie sau nu se află în întreținerea unei sau unor persoane obligate la aceasta, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

b) nu are locuință și nici posibilitatea de a-și asigura condițiile de locuit pe baza resurselor proprii;

c) nu realizează venituri proprii sau acestea nu sunt suficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare;

d) nu se poate gospodări singură sau necesită îngrijire specializată;

e) se află în imposibilitatea de a-și asigura nevoile sociomedicale, datorită bolii ori stării fizice sau psihice.

CAPITOLUL II

Servicii și beneficii sociale

SECȚIUNEA 1

Evaluarea situației persoanelor vârstnice care necesită asistență socială

Art. 4. — (1) Nevoile persoanelor vârstnice se evaluează prin anchetă socială care se elaborează pe baza datelor cu privire la afecțiunile ce necesită îngrijire specială, capacitatea de a se gospodări și de a îndeplini cerințele firești ale vieții cotidiene,

condițiile de locuit, precum și veniturile efective sau potențiale considerate minime pentru asigurarea satisfacerii nevoilor curente ale vieții.

(2) În vederea acordării asistenței sociale și întocmirii planului de intervenție, respectiv a planului individualizat de îngrijire și asistență, evaluarea persoanei vârstnice se realizează cu respectarea prevederilor art. 26 alin. (1) și (2), precum și ale art. 44, 47, 48, 50, art. 103¹ alin. (3)—(6) și art. 103³ alin. (4) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pe baza planului de intervenție sau, după caz, a planului de îngrijire și asistență, elaborate potrivit dispozițiilor Legii nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, se emite dispoziția primarului sau, după caz, a directorului serviciului public de asistență socială pentru stabilirea dreptului la servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială.

(4) Coordonarea intervențiilor din diferite domenii pentru realizarea integrată a evaluării nevoilor și a resurselor, a planificării și intervenției, a monitorizării și evaluării impactului serviciilor comunitare asigurate persoanelor vârstnice se asigură în cadrul managementului de caz.

(5) Standardele minime de calitate privind managementul de caz în serviciile sociale acordate persoanelor vârstnice se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

Art. 5. — (1) Nevoile persoanelor vârstnice aflate în situația de pierdere totală sau parțială a autonomiei, care pot fi de natură medicală, sociomedicală, psihoafectivă, se stabilesc pe baza grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, care prevede criteriile de încadrare în grade de dependență.

(2) Criteriile de încadrare în grade de dependență se stabilesc pe baza Clasificării internaționale a funcționării, dizabilității și sănătății, elaborată de Organizația Mondială a Sănătății.

Art. 6. — (1) Grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Sănătății.

(2) Grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice poate fi revizuită anual și, în mod obligatoriu, o dată la 3 ani.

SECȚIUNEA a 2-a

Servicii comunitare pentru persoanele vârstnice

Art. 7. — (1) Furnizarea serviciilor comunitare pentru persoanele vârstnice care se găsesc în situațiile prevăzute la art. 3 se realizează cu consimțământul acestora și au în vedere îngrijirea temporară sau de lungă durată:

a) la domiciliul sau la reședința persoanei vârstnice;

b) în centre de zi de asistență și recuperare;

c) într-un cămin pentru persoane vârstnice, într-o locuință protejată sau în alt centru rezidențial.

(2) În situația în care starea de sănătate a persoanei vârstnice nu permite obținerea consimțământului acesteia, pentru acordarea îngrijirilor prevăzute la alin. (1), este necesar consimțământul reprezentantului legal sau convențional al persoanei vârstnice.

*) Republicată în temeiul art. XX alin. (3) din Legea nr. 100/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul asistenței sociale, precum și pentru completarea Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România și pentru modificarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 18 aprilie 2024, dându-se textelor o nouă numerotare.
Legea nr. 17/2000 a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 23 ianuarie 2024.

(3) În cazul decesului persoanei vârstnice lipsite de susținători legali sau când aceștia nu pot să își îndeplinească obligațiile familiale datorită stării de sănătate sau situației economice precare, serviciile comunitare asigură înmormântarea.

Art. 8. — (1) Unitatea de îngrijire la domiciliu pentru persoane vârstnice este un serviciu social cu sau fără personalitate juridică, finanțat integral din bugetul local, înființat și organizat potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(2) Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice la domiciliu sunt:

a) servicii de îngrijire personală prevăzute la art. 103¹ alin. (1) și art. 103³ alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) servicii prevăzute la art. 103⁴ alin. (1) lit. b)—d) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

c) servicii medicale, sub forma consultațiilor și îngrijirilor medicale la domiciliu sau în instituții de sănătate, consultații și îngrijiri stomatologice, administrarea de medicamente, acordarea de materiale sanitare și de dispozitive medicale.

(3) Serviciile medicale prevăzute la alin. (2) lit. c) sunt acordate în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(4) Serviciile de îngrijire la domiciliu a persoanelor vârstnice dependente pot fi prestate în baza unui contract de prestări de servicii încheiat între îngrijitorul la domiciliu, persoană fizică autorizată în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare, acreditată ca furnizor de servicii sociale și care deține licență de funcționare pentru serviciile de îngrijire la domiciliu, în condițiile Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, și persoana vârstnică/reprezentantul legal al acesteia.

(5) Pot presta activitatea de îngrijitor formal la domiciliu pentru persoane vârstnice persoanele care dețin un certificat de calificare în următoarele ocupații, aprobate prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011 privind aprobarea Clasificării ocupațiilor din România — nivel de ocupație (șase caractere), cu modificările și completările ulterioare:

a) îngrijitor bolnavi/bătrâni;

b) asistent medical;

c) infirmier;

d) alte calificări din aceleași grupe de ocupații.

(6) Pentru serviciile de îngrijire acordate de persoane fizice autorizate ca îngrijitor persoane vârstnice la domiciliul persoanei vârstnice, modelul contractului de prestări de servicii este prevăzut ca anexă la standardele minime de calitate aplicabile serviciilor de îngrijire la domiciliu, aprobate prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(7) Persoanele fizice autorizate ca îngrijitor persoane vârstnice la domiciliu, inclusiv cele care au calitatea de angajator, au obligația de a întocmi un dosar personal, inclusiv pentru fiecare îngrijitor persoane vârstnice la domiciliu încadrat cu contract individual de muncă, conform prevederilor art. 17 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare, și de a-l păstra în bune condiții la domiciliu, precum și de a-l prezenta inspectorilor de muncă, la solicitarea acestora.

(8) Dosarul personal al persoanei care asigură îngrijirea persoanei vârstnice la domiciliu cuprinde cel puțin următoarele documente:

a) contractul de prestări de servicii și, după caz, contractul individual de muncă și actele adiționale referitoare la modificarea, suspendarea și încetarea contractului individual de muncă;

b) certificatul de calificare profesională obținut în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) certificatul de cazier judiciar;

d) adeverința medicală care atestă că este aptă din punct de vedere medical pentru activitatea de îngrijitor persoane vârstnice la domiciliu, inclusiv că nu suferă de boli cronice transmisibile;

e) raportul de evaluare eliberat în condițiile legii, din care să reiasă că este aptă din punct de vedere psihologic să asigure activitatea de îngrijire personală a persoanei vârstnice dependente;

f) certificatul de integritate comportamentală, prevăzut la art. 3 lit. a) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — (1) Centrul de zi de asistență și recuperare pentru persoane vârstnice este un serviciu de zi, cu sau fără personalitate juridică, finanțat integral din bugetul local, înființat și organizat potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(2) Autoritățile administrației publice locale, singure sau în parteneriat cu alte instituții publice, furnizori publici și privați de servicii sociale, organizează serviciul „telefonul vârstnicului”.

(3) Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice în centrele de zi de asistență și recuperare sunt, după caz:

a) servicii de îngrijire personală prevăzute la art. 103¹ alin. (1) și art. 103³ alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) servicii prevăzute la art. 103⁴ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

c) consiliere psihosocială și informare, consiliere juridică, socializare și petrecere a timpului liber, organizare și implicare în activități comunitare și culturale, asistență și suport pentru familia persoanei vârstnice, suport pentru realizarea activităților administrative și gestiunea bunurilor;

d) linie telefonică de urgență;

e) acordare de alimente, ajutoare materiale;

f) servicii medicale primare și de specialitate.

(4) Serviciile medicale prevăzute la alin. (3) lit. f) sunt acordate în conformitate cu prevederile contractului-cadru prevăzut la art. 8 alin. (3).

Art. 10. — (1) Serviciile comunitare de consiliere, în vederea prevenirii marginalizării sociale și pentru reintegrare socială, se asigură fără plata unei contribuții, ca un drept fundamental al persoanelor vârstnice, de către asistenți sociali.

(2) Serviciile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și b) și art. 9 alin. (3) lit. a)—c) se asigură fără plata contribuției persoanelor vârstnice care, evaluate potrivit grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, se încadrează în una dintre următoarele situații:

a) nu au venituri și nici susținători legali;

b) sunt beneficiari ai ajutorului de incluziune acordat în baza Legii nr. 196/2016 privind venitul minim de incluziune, cu modificările și completările ulterioare, sau realizează venituri al căror quantum se situează sub nivelul indemnizației sociale

pentru pensionari prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2009 privind instituirea indemnizației sociale pentru pensionari, aprobată prin Legea nr. 196/2009, cu modificările și completările ulterioare;

c) susținătorii legali ai persoanelor vârstnice prevăzute la lit. b) realizează venituri al căror quantum se situează sub cuantumul veniturilor prevăzute la lit. b).

Art. 11. — (1) Persoanele vârstnice care se încadrează în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, îndreptățite să beneficieze de serviciile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și b) și art. 9 alin. (3) lit. a)—c) și care realizează venituri peste cele prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. b) beneficiază de servicii cu plata unei contribuții, stabilită în urma procesului de evaluare complexă.

(2) Contribuția se stabilește de către autoritățile administrației publice locale, respectiv de către furnizorul de servicii sociale, individualizat, în urma evaluării complexe efectuate potrivit dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, pe baza costului mediu lunar al serviciului social, precum și a veniturilor persoanei vârstnice și, după caz, ale susținătorilor legali ai acesteia.

(3) Costul mediu lunar al serviciului social și acoperirea valorii integrate a contribuției lunare se stabilesc cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 26, cu excepția prevederilor alin. (5) lit. a).

Art. 12. — (1) Organizarea serviciilor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și b) și art. 9 alin. (3) lit. a)—e) revine autorităților administrației publice locale prin serviciile publice de asistență socială direct sau în baza convențiilor de parteneriat și a contractelor de servicii sociale încheiate cu alți furnizori publici sau privați de servicii sociale care dețin licență de funcționare pentru servicii de îngrijire la domiciliu, respectiv pentru centre de zi de îngrijire și recuperare.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) și a prevederilor art. 119 alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile administrației publice locale, prin serviciul public de asistență socială și prin compartimentul de contractare, au în vedere următoarele:

a) estimarea anuală a numărului persoanelor vârstnice dependente care necesită sprijin pentru activitățile de bază ale vieții zilnice;

b) estimarea numărului persoanelor vârstnice care nu primesc ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice din partea îngrijitorilor informali și voluntari;

c) elaborarea indicatorilor de eficiență cost/beneficiu.

(3) Cheltuielile de funcționare pentru unitățile de îngrijire la domiciliu și pentru centrele de zi de îngrijire și recuperare prevăzute la art. 8 alin. (1) și, respectiv, la art. 9 alin. (1) se asigură cu respectarea principiului subsidiarității, după cum urmează:

a) din sume alocate din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, respectiv ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale;

b) din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată — în proporție de cel puțin 30% din standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii, în completarea sumelor prevăzute la lit. a), pe baza necesarului stabilit anual de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, la elaborarea bugetului de stat.

(4) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (3) lit. b), repartizate pe județe la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, se aprobă distinct prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.

Art. 13. — (1) Pentru asigurarea serviciilor de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice, autoritățile administrației publice locale pot angaja personal de îngrijire cu timp parțial de lucru sau cu normă întreagă în cadrul serviciului de asistență comunitară al serviciului public de asistență socială.

(2) Îngrijitorul informal definit la art. 6 lit. Ț) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, care își asumă responsabilitatea îngrijirii unei/unor persoane vârstnice, aflate în situația de dependență sociomedicală, stabilită conform grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, poate beneficia de program lunar de lucru redus, de o jumătate de normă, cu asigurarea plății, din bugetul local, în baza unui contract încheiat cu serviciul public de asistență socială, a unei indemnizații echivalente cu jumătate din salariul de bază brut al îngrijitorului la domiciliu stabilit potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru gradația 0, prevederile art. 35 din această lege aplicându-se în mod corespunzător.

(3) La încheierea contractului prevăzut la alin. (2), serviciul public de asistență socială solicită documentele prevăzute la art. 8 alin. (8) lit. c), d) și f).

(4) Indemnizația prevăzută la alin. (2) se supune reglementărilor prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Timpul cât îngrijitorii informali au beneficiat de program redus de lucru se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întreagă, pe baza adevărinței eliberate de serviciul public de asistență socială.

(6) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) și (2), autoritățile administrației publice locale au obligația să prevadă în bugetul local sumele necesare, fundamentate pe baza estimărilor realizate de serviciul public de asistență socială pe baza datelor colectate din anchetele sociale, în care se consemnează datele de identificare ale îngrijitorilor informali și sprijinul acordat de aceștia.

(7) Pe baza principiului subsidiarității, în completarea sumelor prevăzute la alin. (2), din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, se alocă sume în proporție de cel puțin 30% din cuantumul indemnizației stabilite potrivit alin. (2), pe baza necesarului stabilit anual de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, la elaborarea bugetului de stat.

(8) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (7), repartizate pe județe la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, se aprobă distinct prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.

(9) Serviciul public de asistență socială dispune efectuarea de controale periodice asupra activității îngrijitorilor informali care beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (2) și prezintă semestrial un raport consiliului local.

(10) Îngrijitorii informali au obligația de a comunica serviciului public de asistență socială orice modificare referitoare la asumarea responsabilității îngrijirii persoanei vârstnice și la informațiile care au stat la baza întocmirii anchetei sociale.

(11) Autoritățile administrației publice locale includ în programul anual de servicii sociale organizarea de instruiți/cursuri de formare pentru îngrijitorii informali.

(12) Autoritățile administrației publice locale includ în programul anual de acțiuni privind serviciile sociale, respectiv al activităților de informare a publicului activități de informare și consiliere pentru îngrijitorii informali, inclusiv pentru îngrijitorii adolescenți.

(13) Modelul contractului prevăzut la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

Art. 14. — Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice în cămine sunt:

- a) servicii sociale, care constau în:
 - ajutor pentru menaj;
 - consiliere juridică și administrativă;
 - modalități de prevenire a marginalizării sociale și de reintegrare socială în raport cu capacitatea psihoafectivă;
- b) servicii sociomedicale, care constau în:
 - ajutor pentru menținerea sau readaptarea capacităților fizice ori intelectuale;
 - asigurarea unor programe de ergoterapie;
 - sprijin pentru realizarea igienei corporale;
- c) servicii medicale, care constau în:
 - consultații și tratamente la cabinetul medical, în instituții medicale de profil sau la patul persoanei, dacă aceasta este imobilizată;
 - servicii de îngrijire-infirmerie;
 - asigurarea medicamentelor;
 - asigurarea cu dispozitive medicale;
 - consultații și îngrijiri stomatologice.

Art. 15. — La solicitarea organizațiilor neguvernamentale, a organizațiilor de pensionari sau a unităților de cult recunoscute în România, căminele pot asigura unele servicii prevăzute la art. 14, îngrijirea unor persoane vârstnice la domiciliu, pe bază de convenții încheiate cu finanțatorul.

Art. 16. — (1) Îngrijirea persoanelor vârstnice în cămine reprezintă o măsură de asistență socială și poate fi dispusă cu titlu de excepție pentru persoanele care se găsesc în una dintre situațiile prevăzute la art. 3.

(2) Accesul unei persoane vârstnice în cămin se face avându-se în vedere următoarele criterii de prioritate:

- a) necesită îngrijire medicală permanentă deosebită, care nu poate fi asigurată la domiciliu;
- b) nu se poate gospodări singură;
- c) este lipsită de susținători legali sau aceștia nu pot să își îndeplinească obligațiile datorită stării de sănătate sau situației economice și a sarcinilor familiale;
- d) nu are locuință și nu realizează venituri proprii.

Art. 17. — (1) Persoanele vârstnice beneficiază de servicii de prevenire și combatere a abuzului și neglijării, prin grija serviciului public de asistență socială, a autorității tutelare/ instanței de tutelă, a poliției locale, precum și a organizațiilor neguvernamentale și a furnizorilor privați de servicii sociale care activează în acest domeniu.

(2) Autoritățile administrației publice locale, în colaborare cu autoritățile administrației publice centrale cu responsabilități în domeniu, cu furnizori de formare profesională autorizați și cu unități de învățământ specializate, asigură programele de formare a personalului din cadrul autorității tutelare, serviciului public de asistență socială și poliției locale, în vederea prevenirii, identificării și soluționării, în regim de urgență, a situațiilor de abuz și neglijență în care se pot afla persoanele vârstnice.

(3) Respectarea drepturilor persoanelor vârstnice se verifică de către inspectorii sociali prin campanii tematice și controale inopinate, precum și prin misiuni de investigare socială. Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială realizează campanii tematice de control privind protecția drepturilor persoanelor vârstnice.

(4) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, împreună cu Ministerul Sănătății și cu Consiliul Național al Organizațiilor de Pensionari și al Persoanelor Vârstnice, organizează anual cel puțin o sesiune de informare prin lansarea unei campanii publicitare privind îmbătrânirea activă, promovarea unui stil de viață sănătos, prevenirea și combaterea violenței și abuzului asupra persoanelor vârstnice.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și funcționarea căminelor pentru persoane vârstnice

Art. 18. — (1) Căminul pentru persoane vârstnice este centrul rezidențial cu sau fără personalitate juridică, finanțat integral din bugetul local, înființat și organizat potrivit dispozițiilor prezentei legi, care acordă, pe perioadă nedeterminată, îngrijire persoanelor vârstnice.

(2) Căminele asigură condiții corespunzătoare de găzduire și de hrană, îngrijiri medicale, recuperare și readaptare, activități de ergoterapie și de petrecere a timpului liber, asistență socială și psihologică.

(3) Căminele pentru pensionari, căminele pentru bătrâni și căminele pentru bătrâni bolnavi cronici, existente la data intrării în vigoare a prezentei legi sau care vor fi date ulterior în folosință, vor funcționa sub formă de cămine pentru persoane vârstnice, cu secții pentru:

- a) persoane dependente;
- b) persoane semidependente;
- c) persoane care nu sunt dependente.

(4) Serviciile publice de asistență socială asigură îndrumarea metodologică și coordonarea activității de specialitate necesare pentru buna funcționare a căminelor pentru persoane vârstnice.

(5) Cheltuielile de funcționare a căminului pentru persoane vârstnice se asigură cu respectarea principiului subsidiarității, în următoarea ordine:

- a) din sume alocate din bugete locale ale unităților/ subdiviziunilor administrativ-teritoriale;
- b) din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată — în proporție de cel puțin 30% din standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii, în completarea sumelor prevăzute la lit. a), pe baza necesarului stabilit anual de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, la elaborarea bugetului de stat.

(6) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (5) lit. b), repartizate pe județe la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, se aprobă distinct prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.

Art. 19. — Principalele obiective ale unui cămin sunt:

- a) să asigure persoanelor vârstnice îngrijite maximum posibil de autonomie și siguranță;
- b) să ofere condiții de îngrijire care să respecte identitatea, integritatea și demnitatea persoanei vârstnice;
- c) să permită menținerea sau ameliorarea capacităților fizice și intelectuale ale persoanelor vârstnice;
- d) să stimuleze participarea persoanelor vârstnice la viața socială;
- e) să faciliteze și să încurajeze legăturile interumane, inclusiv cu familiile persoanelor vârstnice;
- f) să asigure supravegherea și îngrijirea medicală necesară, potrivit reglementărilor privind asigurările sociale de sănătate;
- g) să prevină și să trateze consecințele legate de procesul de îmbătrânire.

CAPITOLUL III

Finanțarea asistenței sociale pentru persoanele vârstnice

SECȚIUNEA 1

Finanțarea din fonduri bugetare

Art. 20. — (1) Finanțarea serviciilor de asistență socială și a beneficiilor sociale prevăzute de prezenta lege se asigură pe principiul împărțirii responsabilității între administrația publică centrală și cea locală.

(2) Finanțarea serviciilor sociale se face după principiul „resursa financiară urmează beneficiarul”, în baza căruia alocația bugetară aferentă unui beneficiar de servicii sociale, prevăzută în planul de servicii sociale/planul de îngrijire și asistență, se transferă furnizorului de servicii sociale cu care beneficiarul/reprezentantul legal a încheiat un contract de servicii sociale.

(3) Estimarea necesarului de fonduri de la bugetul de stat, în vederea finanțării serviciilor sociale, se realizează cu respectarea prevederilor art. 134 alin. (3) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Sumele alocate de la bugetul de stat pot fi transferate, după caz, furnizorilor privați de servicii sociale cu care beneficiarul/reprezentantul legal pentru care a fost aprobat dreptul la servicii sociale ca măsură de asistență socială a încheiat un contract de servicii sociale.

Art. 21. — (1) În vederea atingerii obiectivelor prevăzute în Strategia națională privind îngrijirea de lungă durată și îmbătrânirea activă pentru perioada 2023—2030, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.492/2022, finanțarea de la bugetul de stat a serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice este condiționată de îndeplinirea următorilor indicatori de performanță:

a) deținerea licenței de funcționare pentru serviciile sociale pentru care solicită finanțare: servicii de asistență comunitară pentru implementarea prevederilor art. 13, unități de îngrijire la domiciliu, centre de zi de asistență și recuperare, locuințe protejate, cămine pentru persoane vârstnice etc.;

b) respectarea prevederilor art. 12 alin. (2) în ceea ce privește planificarea înființării și organizării serviciilor sociale și utilizarea unei metodologii de evaluare a nevoilor comunității, cu respectarea metodologiei-cadru reglementate la nivel național;

c) respectarea principiului subsidiarității, respectiv solicitarea sumelor de la bugetul de stat în completarea sumelor alocate de la bugetul local, conform prevederilor art. 12 alin. (3), art. 13 alin. (6) și ale art. 18 alin. (5);

d) implementarea principiului prevenției, respectiv asigurarea unui continuum de servicii sociale în comunitate — suport pentru îngrijitorii informali, îngrijirea la domiciliu, în centre de zi de asistență și recuperare, în vederea facilitării respectării prevederilor art. 16 alin. (1);

e) implementarea unui sistem transparent de evaluare a calității serviciilor și de respectare a drepturilor persoanelor vârstnice, bazat pe informații venite din partea beneficiarilor și a aparținătorilor, conform prevederilor din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale care au organizat rețea de îngrijire de lungă durată, în care procentul persoanelor vârstnice îngrijite în comunitate — îngrijire informală prin acordarea indemnizației pentru îngrijitori informali, prin serviciile de asistență comunitară, prin unitățile de îngrijire la domiciliu și/sau prin centre de zi de asistență și recuperare — este peste 50% din totalul numărului de persoane vârstnice care beneficiază de servicii sociale, sunt finanțate de la bugetul de stat în procent de cel puțin 40% din standardul minim de cost.

(3) Îndeplinirea indicatorilor de performanță prevăzuți la alin. (1) și (2) se verifică de către Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, pe baza datelor comunicate de unitățile administrativ-teritoriale înainte de estimarea bugetului de stat pentru anul următor, precum și în cadrul campaniilor tematice de control.

Art. 22. — (1) De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru:

a) finanțarea activităților de asistență socială desfășurate de asociații și fundații române cu personalitate juridică, precum și de unitățile de cult recunoscute în România;

b) cheltuieli de investiții și reparații capitale pentru unități de asistență socială din zone defavorizate;

c) finanțarea cheltuielilor curente ale căminelor pentru persoane vârstnice, potrivit prevederilor art. 18 alin. (5) lit. b);

d) finanțarea programelor de interes național destinate dezvoltării și sustenabilității serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice;

e) finanțarea cheltuielilor curente ale unităților de îngrijire la domiciliu și ale centrelor de zi de îngrijire și recuperare, potrivit prevederilor art. 12 alin. (3) lit. b);

f) finanțarea cheltuielilor pentru personalul de îngrijire prevăzut la art. 13 alin. (1);

g) finanțarea cheltuielilor pentru aplicarea prevederilor art. 13 alin. (2);

h) alte cheltuieli stabilite prin legile bugetare anuale.

(2) De la bugetul local se alocă fonduri pentru:

a) finanțarea cheltuielilor unităților de îngrijire la domiciliu, ale centrelor de zi de asistență și recuperare și ale căminelor din subordine/administrare;

b) finanțarea activității de asistență socială a unor asociații și fundații române cu personalitate juridică, precum și a unităților de cult recunoscute în România;

c) finanțarea cheltuielilor pentru organizarea și funcționarea serviciilor comunitare de asistență socială, precum și pentru îngrijirea la domiciliu în condițiile art. 13;

d) cheltuieli pentru înmormântarea asistaților, în situația prevăzută la art. 7 alin. (3).

(3) Sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, făcute de persoane fizice și juridice române și străine căminelor pentru persoane vârstnice sau celorlalte instituții și unități de asistență socială prevăzute la art. 7 alin. (1), se utilizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23. — Investițiile pentru construirea, dotarea, întreținerea, modernizarea, precum și cheltuielile pentru funcționarea căminelor care deservesc mai multe unități administrativ-teritoriale se finanțează potrivit parteneriatelor încheiate între autoritățile administrației publice locale, potrivit legii.

Art. 24. — (1) Cheltuielile pentru servicii medicale, materiale sanitare, dispozitive medicale și medicamente se suportă din fondurile și în condițiile prevăzute de reglementările privind asigurările sociale de sănătate.

(2) Cheltuielile care nu se suportă din fondurile asigurărilor sociale de sănătate, în condițiile legii, sunt asigurate de căminul pentru persoane vârstnice, prin care se realizează asistența persoanei în cauză.

SECȚIUNEA a 2-a

Contribuția persoanelor vârstnice sau a susținătorilor legali ai acestora

Art. 25. — (1) Persoana vârstnică îngrijită în căminul organizat potrivit prezentei legi, precum și susținătorii legali ai acesteia, care dispun de venituri proprii, au obligația să plătească lunar o contribuție de întreținere, stabilită individualizat, în urma evaluării complexe efectuate potrivit

dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, pe baza costului mediu lunar de întreținere, precum și a veniturilor persoanei vârstnice și, după caz, a susținătorilor legali ai acesteia.

(2) Contribuția de întreținere prevăzută la alin. (1) reprezintă venit la bugetul local.

(3) Persoanele vârstnice care nu au venituri și nici susținători legali nu datorează contribuția de întreținere, aceasta fiind asigurată din bugetele locale sau județene, după caz, în limita hotărâtă de acestea.

Art. 26. — (1) Costul mediu lunar de întreținere se stabilește anual de către consiliile locale și/sau județene, după caz, înainte de adoptarea bugetelor proprii.

(2) Costul mediu lunar de întreținere se stabilește în funcție de gradul de dependență al persoanei vârstnice îngrijite și are în vedere totalitatea cheltuielilor curente anuale ale căminului pentru persoane vârstnice, diminuate cu sumele primite din Fondul național unic de asigurări de sănătate, pentru finanțarea drepturilor de personal ale personalului medical și a medicamentelor.

(3) Costul mediu lunar de întreținere trebuie să asigure îndeplinirea nivelului standardelor minime de calitate și nu poate fi mai mic decât standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii.

(4) Acoperirea valorii integrale a contribuției lunare se stabilește astfel:

a) persoanele vârstnice care au venituri și sunt îngrijite în cămin datorează contribuția lunară de întreținere în cuantum de până la 60% din valoarea veniturilor personale lunare, fără a se depăși costul mediu lunar de întreținere aprobat pentru fiecare cămin;

b) diferența până la concurența valorii integrale a contribuției lunare de întreținere se va plăti de către susținătorii legali ai persoanelor vârstnice îngrijite în cămine, dacă realizează venit lunar pe membru de familie în cuantum mai mare decât valoarea netă a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii;

c) susținătorii legali pot acoperi din veniturile proprii contribuția lunară integrală printr-un angajament de plată.

(5) La stabilirea venitului lunar pe membru de familie al susținătorilor legali se procedează după cum urmează:

a) din veniturile nete lunare ale susținătorilor legali se scad eventualele obligații legale de întreținere, aflate în executare;

b) suma rămasă se împarte la numărul membrilor de familie pe care susținătorii legali îi au efectiv în întreținere.

(6) Categoriile de venituri luate în calcul la stabilirea venitului lunar pe membru de familie se stabilesc prin hotărâre a consiliului local/județean, cu respectarea prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Pentru stabilirea veniturilor persoanelor vârstnice îngrijite în cămin, prevederile alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

(8) Dacă prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (4) lit. a) se acoperă valoarea totală a contribuției lunare, susținătorii legali nu mai sunt ținuti de obligația susținerii plății diferenței de contribuție.

(9) Obligația de plată a contribuției lunare de întreținere în sarcina persoanei vârstnice și/sau a susținătorilor legali se stabilește printr-un angajament de plată, semnat de persoana vârstnică, de reprezentantul său legal, după caz, și/sau de susținătorul legal. Angajamentul de plată constituie titlu executoriu.

(10) Obligația de plată a contribuției lunare în sarcina susținătorilor legali se poate stabili și prin hotărâre judecătorească.

CAPITOLUL IV

Procedura de stabilire, suspendare și încetare a drepturilor de asistență socială pentru persoanele vârstnice

Art. 27. — (1) Asistența socială pentru persoanele vârstnice se acordă la cererea scrisă a persoanei vârstnice interesate sau a reprezentantului legal al acesteia. Cererea poate fi transmisă pe suport hârtie sau în format electronic și trebuie însoțită de declarația pe propria răspundere privind veridicitatea datelor declarate, de un angajament de plată pentru situațiile în care se pot constata drepturi acordate necuvenit, precum și de alte documente doveditoare.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se transmite și se înregistrează la serviciul public de asistență socială al autorității administrației publice locale unde are domiciliul sau reședința persoana vârstnică și conține, în principal, următoarele:

a) date privind persoana vârstnică;

b) date privind componența familiei;

c) veniturile realizate și bunurile deținute de membrii familiei persoanei vârstnice;

d) tipul de locuință, sistemul de încălzire utilizat și numărul persoanelor care locuiesc la aceeași adresă de domiciliu sau reședință;

e) informații referitoare la nevoile speciale și situațiile particulare în care se află persoana vârstnică și membrii familiei.

(3) Pentru facilitarea accesului la acordarea dreptului la servicii sociale și la beneficiile de asistență socială, precum și pentru o mai bună prelucrare și verificare electronică a datelor și informațiilor referitoare la îndeplinirea condițiilor de eligibilitate, formularul de cerere și declarația pe propria răspundere prevăzute la alin. (1) și (2) sunt redactate pe secțiuni, respectiv cerere, anexe obligatorii și anexe opționale.

(4) Documentele doveditoare prevăzute la alin. (1) privesc, în principal, recomandări și/sau evaluări ale medicului de familie/medicului specialist, planul de externare și de continuare a serviciilor de îngrijire medicală în comunitate, veniturile persoanei vârstnice și bunurile acesteia și, după caz, veniturile/bunurile susținătorilor legali.

(5) Prin angajamentul de plată prevăzută la alin. (1) persoana vârstnică sau reprezentantul legal al acesteia își asumă obligația de restituire a sumelor încasate necuvenit și precizează sursele de venit din care se va face plata/recuperarea acestora.

(6) Modelul formularului de cerere, al declarației pe propria răspundere privind veridicitatea datelor declarate, al documentelor doveditoare, precum și modelul angajamentului de plată, prevăzute în prezentul articol, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 28. — (1) Dreptul la asistență socială, prevăzută de prezenta lege, se stabilește pe baza anchetei sociale, cu respectarea criteriilor prevăzute în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice.

(2) Ancheta socială se realizează de asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială. În situația persoanelor vârstnice dependente, echipa interdisciplinară, constituită potrivit legii, cuprinde, în mod obligatoriu, și medicul specialist al persoanei respective.

(3) Autoritățile/Instituțiile publice, furnizorii de servicii sociale au obligația de a răspunde la solicitările asistentului social și de a-i oferi sprijinul necesar în procesul de evaluare sau în realizarea anchetei sociale, potrivit alin. (2), în vederea stabilirii dreptului la asistență socială.

(4) Pe baza analizei situației sociale, economice și medicale a persoanei vârstnice, prin ancheta socială se propune măsura de asistență socială justificată de situația de fapt constatată.

(5) Dreptul la servicii sociale ca măsură de asistență socială se stabilește cu respectarea prevederilor art. 50 alin. (3) și art. 101 alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 29. — Aprobarea, respingerea, suspendarea sau încetarea dreptului la serviciile sociale pentru persoanele vârstnice, prevăzut de prezenta lege, se realizează de către serviciul public de asistență socială, cu respectarea prevederilor referitoare la procesul de acordare a serviciilor sociale și măsurile integrate de asistență socială a persoanelor vârstnice, prevăzute la art. 44—52 și art. 92—103 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30. — (1) Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința are obligația de a acorda, la solicitarea acesteia, consiliere juridică gratuită în vederea încheierii contractelor de vânzare-cumpărare sau de donație ori în vederea constituirii de garanții mobiliare sau imobiliare, care au ca obiect bunurile mobile ori imobile ale persoanei vârstnice.

(2) Persoana vârstnică este asistată, la cererea acesteia sau din oficiu, după caz, de un reprezentant al autorității tutelare/instanței de tutelă, în vederea încheierii oricărui act translativ de proprietate, având ca obiect bunuri proprii, în scopul întreținerii și îngrijirii sale, precum și în vederea încheierii contractelor de închiriere/comodat cu persoane fizice, în vederea găzduirii persoanei vârstnice.

Art. 31. — Obligația de întreținere și de îngrijire, precum și modalitățile practice de executare a acesteia se prevăd expres în actul juridic încheiat de notarul public, sub sancțiunea nulității.

Art. 32. — Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința primește din oficiu un duplicat al actului juridic încheiat conform art. 30 și 31, cu excepția contractelor de închiriere/comodat.

Art. 33. — Neexecutarea obligației de întreținere și de îngrijire de către noul proprietar al bunurilor obținute ca urmare a actului juridic de înstrăinare poate fi sesizată autorității tutelare/instanței de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința, de către orice persoană fizică sau juridică. Autoritatea tutelară se poate sesiza și din oficiu.

Art. 34. — (1) În termen de 24 de ore de la înregistrarea sesizării, autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința efectuează o anchetă socială.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința solicită agenției teritoriale pentru plăți și inspecție socială să realizeze, în maximum 3 zile de la solicitare, o investigație privind respectarea drepturilor persoanei vârstnice de către persoanele care și-au asumat obligația de întreținere și de îngrijire. Dacă serviciile de îngrijire se acordă printr-un furnizor de servicii sociale, investigația se realizează la sediul furnizorului de servicii sociale/serviciului social.

(3) În baza anchetei sociale și, după caz, a rezultatului investigației, autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința inițiază demersurile necesare în vederea executării obligațiilor înscrise în actul juridic încheiat sau solicită instanței judecătorești rezilierea contractului de întreținere în nume propriu și în interesul persoanei întreținute pentru neîndeplinirea obligațiilor din contract și, dacă este cazul, formulează plângere penală.

Art. 35. — Serviciul public de asistență socială și agenția teritorială pentru plăți și inspecție socială au obligația de a verifica orice sesizare cu privire la persoanele vârstnice găzduite de persoane fizice, în vederea întreținerii și îngrijirii.

Art. 36. — (1) Dreptul la serviciile de asistență socială încetează dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea acestora.

(2) Dacă perioada în care asistența socială a persoanelor vârstnice este temporară, dar nu mai mare de 6 luni, acordarea serviciilor de asistență socială se suspendă prin decizie motivată a celui care a stabilit dreptul. La încetarea suspendării reluarea acordării serviciilor sau prestațiilor de asistență socială se face pe bază de anchetă socială.

Art. 37. — Decizia privind stabilirea, respingerea, încetarea sau suspendarea dreptului la serviciile de asistență socială prevăzute de prezenta lege poate fi contestată potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 38. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz.

Art. 39. — (1) Nerespectarea dispozițiilor art. 4 alin. (3), art. 5 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 13 alin. (6), (9), (11) și (12), art. 26 alin. (1)—(3), art. 29 și ale art. 34 alin. (1) și (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(2) Nerespectarea de către furnizorii de servicii sociale a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și ale art. 10 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(3) Nerespectarea de către îngrijitorii informali a dispozițiilor art. 13 alin. (10) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1)—(3) se fac de către inspectorii sociali.

(5) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 40. — (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale inițiază strategia privind îngrijirea de lungă durată și îmbătrânire activă, asigură îndrumarea metodologică, coordonează, controlează și evaluează aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Coordonarea elaborării măsurilor de incluziune socială a persoanelor vârstnice din strategiile sectoriale se realizează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2006 privind constituirea mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 41. — Autoritățile administrației publice locale, în funcție de condițiile de care dispun, pot înființa potrivit legii gospodării anexe, ca activități autofinanțate, în scopul îmbunătățirii hranei.

Art. 42. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 43. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul Consiliului de Stat nr. 253/1971 privind contribuția de întreținere în unele instituții de ocrotire, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 90 din 30 iulie 1971, precum și orice dispoziții contrare.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

